

בש"פ 4187/14 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 4187/14

לפניכם כבוד השופט ע' פוגלמן

ה המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, יחד עם סעיף 10יא לחוק הנוגע (שפיטה, עונישה ודרבי טיפול), התשל"א-1971.

בשם המבקשת:עו"ד שרי特 משבג

בשם המשיב:עו"ד אביגדור פלדמן

החלטה

בקשה לפי סעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 וסעיף 10יא לחוק הנוגע (שפיטה, עונישה ודרבי טיפול), התשל"א-1971 (להלן: חוק הנוגע) להאריך את מעצרו של המשיב, שהוא קטין בן כ-16.5 שנים, בעשרה ימים או עד להגשת כתב אישום נגדו, לפי המוקדם מביניהם.

1. בין אהאב חילף (להלן: אהאב) לבין מוחמד גדייר (להלן: מוחמד) התקיים סכסוך. על פי החשד המioxח למשיב, ביום 3.5.2014, בשעות הערב, שהה מוחמד עם שניים נוספים ברכב בסמוך לمعיין ציפורி ליד הכפר חילף. כאשר נודע לאהאב כי מוחמד נמצא ליד המעיין, ביקש מהמשיב להגיע לכפר. המשיב, ששחה בחוף הים עם חבריו, שב

עמוד 1

לכפר ופגש את איהאב. המשיב הצדיד בנشك מסוג "קרלו" והשניים ירדו לכיוון המעיין ברגל. כאשר הגיעו לרכב שבו השלושה, כיוון המשיב את הנشك לעבר מוחמד וניסה לירות בו באופן שהכדור היה פוגע בפנים של מוחמד, אולם בעקבות מעצור הנشك לא ירה. מוחמד יצא מן הרכב וברח. בהמשך אותו לילה התבצעו חילופי ירי בכפר ונזרקו רימוני הלם. כתוצאה מהיר נגרם מוות של אמיר גדר (להלן: אמיר). המשיב מסר כי כאשר החל הירי ביחס ממנו מואיד חילוף (להלן: מואיד) להביא את הנشك האמור. המשיב הביא את הנشك ומסר לו מואיד. כשעה וחצי מאוחר יותר החלו שוב חילופי היר וזריקת רימוניים. מואיד לקח את הנشك, רץ לרמפת עפר וירה מספר כדורים לעבר בית משפחתו של אמיר. המשיב ואחרים ממשפחהו ירדו ועמדו אף הם על הרמפה.

2. המשיב נעצר ביום 7.5.2014, הובא לפניה בית משפט השלום בחיפה ביום 8.5.2014 ומעצרו הוארך בהסכמה בא כוחו עד ליום 12.5.2014. בית משפט השלום עמד בהחלטתו על מרכיבות החקירה. ביום 12.5.2014 הוארך מעצרו של המשיב בשנית, בהסכמה באו כוחו, עד ליום 15.5.2014. בית המשפט ציין כי קיים חשד יותר מסביר לביצוע העבירות המcioחות למשיב וכי מתקיימות שתי עילות מעצר, מסוכנות וחשש לשימוש הלייני החקירה. ביום 15.5.2014 הוארך מעצרו של המשיב בשלישית, בהסכמה באת כוחו, עד ליום 19.5.2014. ביום 19.5.2014 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמה שלפיה ישאה המשיב במעצר עד ליום 22.5.2014. נוכח ההסכמה האריך בית משפט השלום את מעצרו של המשיב בפעם הרביעית עד ליום זה. ביום 22.5.2014 הוארך מעצרו של המשיב חמישית עד ליום 26.5.2014. בהחלטה ציין בית המשפט כי מתקיימים במשיב חשד העולה מעבר לחשד סביר לביצוע העבירות המcioחות לו. כמו כן ציין כי מאז החלטת המעצר האחורה, המסכת העובדתית נגד המשיב התעצבה והתגבשה ומתקיימת לפחות ראיות לכואורה לביצוע העבירות המcioחות לו. בית המשפט קבע כי מתקיימות עילות המסוכנות ושימוש הלייני החקירה, במיוחד נוכח הפעולות שננקטו על ידי המשיב בטרם הסגיר את עצמו לידי המשטרה. ביום 26.5.2014 הוגשה בקשה להarcת מעצר נוספת באישור המשנה לפרקליט המדינה בתקף הסמכות המקנית לויעץ המשפט למשלה לפי סעיף 17(ב) לחוק המעצרים וסעיף 10 לחוק הנוער. ביום זה, הוארך מעצרו של המשיב בששית, על פי הסכמה הצעדים, עד ליום 30.5.2014. בהחלטתו ציין בית המשפט את החשד הסביר ואת עילות המעצר. ביום 30.5.2014 הוגשה בקשה להarcת מעצר שביעית, באישור המשנה לפרקליט המדינה. בהחלטתו קבע בית משפט השלום כי הוגשה בקשה להarcת מעצר שביעית, באישור המשנה פרקליט המדינה. בהחלטתו קבע בית משפט השלום כי שתיקתו של המשיב, על אףഴה זכותו, מקשה על סיום החקירה, שהיא מרכיבת ומסעפת. על כן, באיזון הרاءו שבין זכויות הקטן לבין חומר החקירה נוסף שהחותס בעניינו, יש מקום להאריך את המעצר. מעצרו של המשיב הוארך עד ליום 2.6.2014. ביום 2.6.2014 הוגשה בקשה שמינית להarcת מעצר באישור המשנה פרקליט המדינה, ומעצרו של המשיב הוארך עד ליום 5.6.2014. ביום 5.6.2014. בית המשפט ציין בהחלטתו הוא שוכנע כי קיים חשש לשימוש הלייני משפט וכי נשקפת מהחשוד מסוכנות. כמו כן, ציין כי לא ניתן להשיג את מטרות המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה. זאת ועוד, בית המשפט ציין כי המשטרה עשויה באמצעות כבאים להשלמת החקירה והחזרות נגד המשיב הלאו והתבטסו. ביום 5.6.2014 הוגשה בקשה תשיעית להarcת מעצר, ומעצרו של המשיב הוארך עד ליום 10.6.2014. ביום 10.6.2014 הוגשה בקשה עשירית להarcת מעצר באישור המשנה פרקליט המדינה, ומעצרו של המשיב הוארך עד ליום 15.6.2014 בשעה 12:00. בהחלטתו חזר בית משפט השלום על הערכתו כי מסכת הראיות מתקיימת לכדי ראיות לכואורה וכי מתקיימות שתי עילות מעצר. בית המשפט הורה לשירות המבחן לנוער להיפגש עם המשיב "כהכנה לৎסקייר מעצר, כМОון מבלי לטעת מסמורות או להביע עמדה בכל הקשור להליך לפני חזוד זה". בנוסף, הורה בית המשפט לאפשר למשיב להיפגש עם הוריו בהתאם להוראות חוק הנוער.

3. בבקשתו שלפניו מבקש לעזר את המשיב בפעם האחת עשרה, לאחר שחלפו מעל 40 ימים מעת מעצרו, כנדרש בסעיף 62(א) לחוק המעצרים בצוות סעיף 11א לחוק הנוער. בבקשתו נטען כי חומר הraiות שנאסף עד עתה – ובכל זאת הודהוותי של המשיב – מבסס חשד סביר ולמעלה מכך למעורבותו בעבירות רצח, ניסיון רצח, ירי בשיטה בניין, החזקת נשק שלא כדין וקשרית קשר לביצוע רצח; כי מדובר בחקירה מסווגת ומורכבת העוסקת במעורבים רבים;

כי בשל מרכיבות החקירה, ההתפתחויות הרבות והמשמעותיות שאירעו במהלך החקירה ושתיקתו של הנאשם (בשלב הראשון והחודדים האחרים – נמשכת החקירה זמן רב; וכי הנאשם מחייב לנוכח מסוכנותו לשולם הציבור ובתחומו וחושש לשיבוש מהלכי חקירה ומשפט).

4. מנגד טוען בא כוח הנאשם כי ניתן להגיש כתוב אישום נגד מרצו כבר בעת זו, על בסיס החשדות המזוהים לו ושבחלק מהן הודה לפני כ-15 יום; כי הנאשם מודיע אך ורק לגרום לו להפליל אחרים המעורבים בפרשה; כי אחרים שנחקרו בפרשה שוחררו; כי השופטים נוהגים בו באלוות מילולית ומנסים להפחידו לרבות איום שאמו תיעצר; וכי מקשים עליו להיפגש עם הוריו. בהקשר אחרון זה יעיר כבר עתה כי נציג המשפטה מסר בדיון כי – בהמשך החלטת בית משפט השלום – אין התנגדות של היחידה החקורת לвиוקרי הורם באופן יומיומי, והוסכם כי ככל שתהיה בעיה קונקרטית תתקיים הידברות ישירה בין הפרקליטים בנושא זה.

5. הסמכות להאריך מעצר של חשוד שהוא קטן לצרכי חקירה מעבר לארבעים ימים מסורה לשופט בית המשפט העליון, והוא עשו כן בהתאם לעילות ולמתווה הדינמי החל בבקשתה להאריך מעצר לפני הגשת כתוב אישום ממופרט בחוק המעצרים ובחוק הנער. הוואיל ועסוקין במעצר של קטן, שומה על בית המשפט לוודא כי החזקתו במעצר היא בבחינת מוצא אחרון, לאחר שהובאו בחשבון גילו והשפעת המעצר על שלומו הגוף והנפשי ועל התפתחותו (ראו סעיפים 10א ו-10יא לחוק הנער; סעיפים 59 ו-62(א) לחוק המעצרים; בש"פ 1252/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקאות 1-2 (18.2.2014) (להלן: עניין פלוני)).

6. לאחר שעניינו בחומר החקירה ובדו"ח הסודי שהוגש לעוני, שוכנעתי כי יש חשד סביר לכך שה הנאשם עבר את העבירות שהוא נחשד ביצוען. יzion כי בעניין אחרון זה, אין לבקשת – שסקירה את התשתיות המרכזית לעניין זה בדיון במעמד הצדדים – מחלוקת עם ההגנה. עמדת בא כוחו המלומד של הנאשם היא כי בנסיבות אלה על המבקשת להגיש את כתוב האישום ולנהל את ההליך בהתאם לדפוסים המקובלים. עוד מצאת כי קיימות עילות להארצת מרצו של הנאשם בדמות קיומו של חשד סביר לשיבוש הליכי חקירה (סעיף 13(א)(1) לחוק המעצרים), בין היתר משום לבכך שהנשך שלפי המីוחס הוחזר לידי הנאשם אחורי הiry לא נתפס; כי קיימים סביר לחשש שה הנאשם יסכן את שלום הציבור (סעיף 13(א)(2) לחוק המעצרים); וכי יש צורך בהמשך מרצו של הנאשם כדי לנתקוט הליכי חקירה שלא ניתן לקיימם אלא כשהוא נתון המעצר (סעיף 13(א)(3) לחוק המעצרים) כמפורט בפסקה 8). ברם, כפי שקבע בית משפט תקופת המעצר, אלא גם ביחס למספר בקשות ההארכה (השוו: עניין פלוני, בפסקה 8). רצוי שקבעו במשפט השלום, אך מדובר בחקירה סבוכה, ובשים לב לעצמת החשדות, כמו גם עילות המעצר והסיכון הנש�� מהתביעת מעצר, ניתן למתאר שהות נוספת להשלמת החקירה, ובעיקר פעולות חקירה מס' 1, 2, 4, 7, 9 ו-10 הקשורות במישרין למניט (זאת בהתאם לסתימון בדו"ח נלווה להארצת מעצר בבית משפט עליון מיום 15.6.2014 תחת הכותרת "פעולות חקירה עתידות לביצוע" כפי שסומן על ידי ויוחז במעטפה חתומה לבקשתה לבקשתה כאמור בסעיף 15(ג) לחוק המעצרים).

7. המדינה מבקשת להאריך את מעצרו של הנאשם בעשרה ימים, ובדיון לפני הצעה המדינה כי ככל שאחליות להיעתר לבקשתה, העניין יובא לבחינותו של בית משפט השלום תוך חמשה ימים כדי לבחון אם יש מקום ל��וץ את הארצת המעצר, בהתאם למתחווה שנקבע בעניין פלוני (שם, בפסקה 9). דא עקרה שהמתווה האמור נקבע לאחר שבית משפט זה (השופט י' עמית) קבע כי בנסיבותיו של אותו עניין – כאשרוף המעצר החל כשחחשוד היה קטן ובמהלכו הוא נהיה בגיר, יחולו על בקשה להארצת מעצר ההוראות הנוגעות לבגיר, ומשכך מוסמך בית משפט השלום להאריך את

מעצרו עד 75 ימים בלבד להידרשות להחלטה של שופט בית המשפט העליון (סעיפים 59 ו-62(א) לחוק המעצרים). לא זה המצב בעניינו. אשר על כן, ראוי להעתר לבקשתה באופן חלקו ולהורות על הארכת מעצרו של המשיב עד ליום ו', 20.6.2014, בשעה 00:13. ככל שתתבקש הארכה נוספת (ולמוות להציג כי יש לעשות מאמץ להשלים את החקירה בפרק הזמן האמור), תידרש המבקרת לשוב ולפנות בבקשתה לבית משפט זה.

.8. הבקשה מתقبلת אפוא באופן חלקו. מעצרו של המשיב מוארך כאמור בסיפה של פסקה 7.

ניתנה היום, י"ז בסיוון התשע"ד (15.6.2014).

שפט